

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Městský soud v Praze rozhodl předsedkyní senátu JUDr. Irenou Karpíškovou jako samosoudkyní v právní věci žalobce: **Univerzita Jana Amose Komenského Praha s.r.o.**, IČ 46358978, se sídlem Roháčova 1148/63, 130 00 Praha 3, zastoupeného: Mgr. Markem Vojáčkem, advokátem, se sídlem Na Florenci 2116/15, 110 00 Praha 1 proti žalovanému: **CEVRO Institut, z. ú.**, IČ 27590101, se sídlem Jungmannova 28/17, 110 00 Praha 1, zastoupeného: JUDr. Petrem Pečeným, advokátem, se sídlem Purkyňova 74/2, 110 00 Praha 1, **o omluvu a náhradu přiměřeného zadostiučinění ve výši 300.000 Kč**

t a k t o :

I. Žalovaný je povinen zaslat žalobci do tří dnů od právní moci tohoto rozsudku omluvu tohoto znění „Dne 17. 6. 2015, v den otevřených dveří Univerzity Jana Amose Komenského Praha jsme před sídlo Univerzity v Roháčově ulici, Praha 3 – Žižkov umístili mobilní reklamní plochu s texty hanobícími Univerzitu Jana Amose Komenského Praha, vyzdvihujícími naši vysokou školu CEVRO Institut a podněcujícími případné zájemce o studium na naší vysoké škole namísto studia na Univerzitě Jana Amose Komenského Praha. Tímto jednáním jsme se dopustili nekalé soutěže vůči našemu konkurentovi a neoprávněně jsme zasáhli do jeho práv. Za naše protiprávní jednání se Vám omlouváme.“

II. Žalovaný je povinen uveřejnit na svých internetových stránkách www.cevro.cz na hlavní stránce do tří dnů od právní moci tohoto rozsudku po dobu 6 měsíců omluvu tohoto znění: „Dne 17. 6. 2015, v den otevřených dveří Univerzity Jana Amose Komenského Praha jsme před sídlo Univerzity v Roháčově ulici, Praha 3 – Žižkov umístili mobilní reklamní plochu s texty hanobícími Univerzitu Jana Amose Komenského Praha, vyzdvihujícími naši vysokou školu CEVRO Institut a podněcujícími případné zájemce o studium na naší vysoké škole namísto studia na Univerzitě Jana Amose Komenského Praha. Tímto jednáním jsme se dopustili nekalé soutěže vůči našemu konkurentovi a neoprávněně jsme zasáhli do jeho práv. Za naše protiprávní jednání se Univerzitě Jana Amose Komenského omlouváme.“

III. **Žaloba** s návrhem, že žalovaný je povinen uveřejnit v týdeníku Týden do 30 dnů od právní moci tohoto rozsudku omluvu tohoto znění „Dne 17. 6. 2015, v den otevřených dveří Univerzity Jana Amose Komenského Praha jsme před sídlo Univerzity v Roháčově ulici, Praha 3 – Žižkov umístili mobilní reklamní plochu s texty hanobícími Univerzitu Jana Amose Komenského Praha, vyzdvihujícími naši vysokou školu CEVRO Institut a podněcujícími případné zájemce o studium na naší vysoké škole namísto studia na Univerzitě Jana Amose Komenského Praha. Tímto jednáním jsme se dopustili nekalé soutěže vůči našemu konkurentovi a neoprávněně jsme zasáhli do jeho práv. Za naše protiprávní jednání se Univerzitě Jana Amose Komenského omlouváme,“ **se zamítá.**

IV. Žalovaný je povinen zaplatit žalobci do tří dnů od právní moci tohoto rozsudku přiměřené zadostiučinění ve výši 300.000,- Kč. Ve zbytku se žaloba zamítá.

V. Žalovaný je povinen zaplatit žalobci do tří dnů od právní moci tohoto rozsudku náklady řízení ve výši 62.432,- Kč k rukám zástupce žalobce Mgr. Marka Vojáčka.

O d ů v o d n ě n í :

Svoji žalobou podanou ke zdejšímu soudu dne 23. března 2016 se žalobce domáhal, aby žalovanému byly uloženy povinnosti, uvedené ve výrokové části tohoto rozsudku.

Žalobce tvrdil, že je soukromá vysoká škola založená v roce 2001 na základě státního souhlasu. Má statut univerzity. Žalovaný je soukromá vysoká škola neuniverzitního typu, která podniká v České republice v oblasti vzdělávání od roku 2006. Účastníci jsou soutěžitelé a oba se zaměřují na bakalářské a magisterské studium.

V rámci své činnosti pořádá žalobce aktivity směřující k propagaci studia na jeho škole. Jednou z forem je i tzv. den otevřených dveří, který spočívá v možnosti zájemců navštívit školu žalobce, seznámit se s pedagogy, prohlédnout si prostory výuky a vybavení a zjistit podrobné informace o studiu, jakož i o jednotlivých programech apod. Jedná se o jednu z nejvýznamnějších marketingových aktivit žalobce, kterou pořádá pravidelně každý rok.

Dne 17. 6. 2015 uskutečnil žalobce v prostorách školy na adrese Praha 3, Roháčova 63 den otevřených dveří pro akademický rok 2015/2016. Akce byla předem propagována jak na internetových stránkách žalobce, tak na diskuzních fórech školy a formou plakátové kampaně tak, aby oslovila a přilákala co nejvíc potenciálních zájemců o studium. V den konání dne otevřených dveří žalovaný umístil před budovu školy žalobce mobilní reklamní plochu s texty: „Den otevřených dveří na škole, kterou chtějí zavřít? Dobrý vtíp“, doplněný o karikaturu Jana Amose Komenského a současně text s logem žalovaného se sdělením: „Studujte raději CEVRO institut! U nás úroveň vzdělání bereme vážně“, a to v následující podobě:

Žalovaný nepopřel, že se jednalo o jeho iniciativu a tuto skutečnost i několikrát výslovně a veřejně potvrdil v médiích a také prostřednictvím svého právního zástupce v rámci snahy žalobce o mimosoudní řízení. Medializovaná informace o umístění této reklamní plochy ze strany žalovaného, a to vč. jejího zobrazení se ten samý den, tedy dne 17. 6. 2015 objevila v pořadu Naše zprávy televizní stanice Barrandov, ve kterém vystoupil i Ladislav Mrklas, prorektor pro studium žalovaného, který uvedl: „Smyslem je upozornit na to, že na českém vzdělávacím trhu existují školy, vysoké školy, které jsou kvalitní a pak jsou tam také školy, které do značné míry dělají ostudu.“ Tímto způsobem propagace byla informace o jednání žalovaného rozšířena mezi širší veřejnost a zasáhla velký okruh diváků. Ti mohli nabýt oprávněného dojmu, že vzdělávací instituce žalobce je nekvalitní školou, která dělá ostudu vysokým školám v ČR, zatímco škola žalovaného patří zřejmě k těm kvalitním. Následně se objevily zprávy o této události i na internetových stránkách týden.cz, kde se pan Ladislav Mrklas vyjádřil v tom směru, že se jednalo o protestní akci, kterou chtěl žalovaný upozornit na absurdnost situace, kdy den otevřených dveří za účelem získávání nových zájemců o studium organizuje škola, která má obrovské problémy hraničící s úředním zavřením a chtěli upozornit i na skutečnost, že jsou další školy, např. CEVRO institut, který poskytuje vzdělání kvalitní. Podobné prohlášení se objevilo také na internetových stránkách serveru parlamentilisty.cz, kde již žalovaný označuje celou událost jako happening. Vyzdvihuje svou vlastní vysokou školu a znova kritizuje žalobce.

Na základě předžalobní výzvy pak žalovaný reagoval dopisem svého právního zástupce ze dne 7. 7. 2015, ve kterém uvedl, že se svým chováním nedopustil žádného protiprávního jednání, neboť v rámci reklamní plochy uvedl jen pravdivé informace. Uvedl, že happening měl upozornit veřejnost na údajně špatný stav zjištěný u žalobce akreditační komisí vrhající špatný pohled na celé soukromé školství v ČR.

Pokud jde o právní kvalifikaci, žalobce shrnuje, že jak umístění mobilních reklamních ploch, tak i následná vyjádření v médiích, jsou zásahem do dobré pověsti žalobce dle ust. § 135 odst. 2 obč. zák., ale především jsou naplněny všechny znaky generální klauzule nekalé soutěže podle ust. § 2976 obč. zák. To odůvodňuje tím, že žalobce i žalovaný jsou subjekty působícími v oblasti vysokoškolského vzdělání a jsou tedy v konkurenčním postavení. Popsané jednání není v souladu s dobrými mravy soutěže a aktivity žalovaného jsou způsobilé přivodit újmu jak žalobci, tak jeho studentům a pedagogům. A to zejména tím, jakým negativním způsobem žalovaný uvádí informace o žalobci a kvalitě jeho vzdělávání a tím, že školu žalobce označuje za nekvalitní až ostudnou vysokou školu, jejíž provoz má být ukončen, jakož i neobjektivním srovnáním s vlastní školou a vyzdvihováním kvalit vlastní školy. Žalobce je přesvědčen, že popsané jednání žalovaného spočívající v šíření a rozšiřování nepravdivých údajů o žalobci nedovoleným reklamním srovnáváním žalobce s klamavým vyzdvihováním vlastních kvalit na úkor žalobce naplňuje skutkovou podstatu klamavé reklamy podle ust. § 2977 obč. zák., nedovolené srovnávací reklamy podle § 2980 obč. zák. a zlehčování podle § 2984 obč. zák. Rozšiřované informace jsou způsobilé žalobci způsobit újmu, a to s určitým odstupem po delší dobu, neboť přihlašování se ke komerčnímu studiu i následné studium na vysoké škole se realizuje dlouhodobě. Budování dobrého jména školy by se mělo dít vlastním přičiněním, nikoli na základě očeřování konkurenční školy s cílem získat z nekalého jednání prospěch pro vlastní činnost. V době podání žaloby veškeré výroky, které jsou předmětem tohoto sporu, jsou dostupně dostupné online, např. při zadání pojmu jako UJAK x CEVRO, či srovnání UJAK x CEVRO apod.

V důsledku jednání žalovaného požaduje žalobce, aby se žalovaný za své jednání omluvil a poskytl mu i přiměřené zadostiučinění v penězích. V tomto směru žalobce zdůrazňuje, že majetková i nemajetková újma bude vznikat dlouhodobě a v takovém rozsahu, že nepostačuje její vyrovnání přiměřeným zadostiučiněním v nepeněžitě formě. Aktivity žalovaného dopadly na širokou veřejnost, především pak na potenciální budoucí studenty, zájemce o vysokoškolské vzdělání. K zásahu došlo cíleně tak, že byla zneužita akce pořádaná a financovaná žalobcem. Dále byly tyto nepravdivé informace šířeny i prostřednictvím sdělovacích prostředků. Je zřejmé, že žalovaný se dopustil tohoto jednání cíleně, a to jak způsobem načasování svých nekalých aktivit, tak i jejich formou. Pokud pak jde o částku, kterou žalobce uplatňuje jako nemateriální újmu vyjádřenou v penězích ve výši 300.000,- Kč, považuje tuto částku za minimální satisfakci odpovídající charakteru, způsobu, intenzitě, době trvání a následnému chování žalovaného po obdržení předžalobních výzev. Žalobce pak požadoval i úrok z prodlení ode dne 8. 7. 2015, tedy poté, co požadoval zaplacení této částky do deseti dnů od doručení předžalobní výzvy, tj. do 7. 7. 2015.

Při jednání na výzvu soudu ještě zástupce žalobce upřesnil, proč požaduje přiměřené zadostiučinění v penězích právě v částce 300.000,- Kč, když vysvětlil, že školné pro jednoho studenta činí na rok 50.000,- Kč. Žádné dotace od státu žalobce nemá. Návštěvnost jednoho dne otevřených dveří byla kolem 100 lidí na místě. Zásah prostřednictvím hromadných sdělovacích prostředků šel zřejmě do vyšších čísel. Částka 300.000,- Kč je symbolická a představuje školné pro 6 studentů na jeden rok studia. Dále uvedl, že bakalářské studium trvá tři roky, magisterské studium pět let.

Ve své obraně žalovaný nevyvracel žalobní tvrzení týkající se umístění mobilních reklamních ploch před školou žalobce v den otevřených dveří, ani následná tisková prohlášení, nicméně odmítl nároky žalobce. Je přesvědčen, že jednal v souladu se zákonnou úpravou a nedopustil se porušení práv nekalé soutěže nebo zásahu do dobré pověsti žalobce. Argumentuje tím, že uvedl jen a pouze pravdivé informace sdělené formou happeningu, který

měl upozornit na velkou obezřetnost při výběru vysoké školy. V této souvislosti upozornil na zápisy akreditační komise, ze kterých je zřejmé, že na straně žalobce byly odhaleny závažné nedostatky znemožňující řádné plnění povinností podle zákona o vysokých školách. Bylo dokonce projednáváno v důsledku podnětu odebrání státního souhlasu, aby žalobce nadále působil jako soukromá vysoká škola. Zdůrazňoval znova, že napadená informace na mobilní ploše byla naprosto pravdivá a akreditační komise projednala a podala podnět Ministerstvu školství mládeže a tělovýchovy k odebrání státního souhlasu. Akreditační komise došla k závěru, že žalobce snižuje kvalitu vysokoškolského prostředí v ČR. Znehodnocuje vysokoškolské diplomy a zhoršuje kvalitu pracovní síly, u níž se vyžaduje vysokoškolské vzdělání. Tento problém je dlouhodobý. Na to vše žalovaný formou happeningu upozornil, konstatoval pouze tehdejší současný stav zjištěný akreditační komisí, protože jednání žalobce plošně vrhá obecně špatný pohled na soukromé vysoké školství v ČR. Tento stav dle žalovaného trvá dosud. Proto navrhl zamítnout žalobu jako nedůvodnou.

Z výroční zprávy o činnosti soukromé vysoké školy za rok 2014 (Univerzita Jana Amose Komenského Praha, se sídlem Praha 3, Roháčova 63) soud zjistil, že v roce 2014 bylo zapsáno do bakalářského studia celkem 1.542 studentů (počet přihlášek činil 2.325 studentů). Do navazujícího magisterského studia bylo zapsáno ke studiu 1.444 studentů (počet přihlášek činil 1.955 studentů).

Z fotografické dokumentace (příloha č. 3 žalobce) soud zjistil, že na těchto fotografiích je zřejmá mobilní reklama s nápisem: „Den otevřených dveří na škole, kterou chtějí zavřít? Dobrý vtip!“ a dále pak: „Studujte raději CEVRO institut, u nás úroveň vzdělání bereme vážně!“

Z listiny označené jako příloha č. 4, a to z článku s nápisem: „CEVRO institut uspořádal happening před budovou UJAK“, soud zjistil, že tento článek byl vytištěn online z časopisu týden.cz ze dne 18. 6. 2015 a v tomto článku je informace o tom, že CEVRO institut takto reagoval ve vztahu k návštěvníkům otevřených dveří v UJAK, aby byli obezřetní při svém výběru školy, zveřejnil, že akreditační komise odhalila zásadní nedostatky u žalobce, dále pak že žalobce má problémy hraničící s úředním zavřením a dále je zde vyzdvižováno, že mnohé soukromé vysoké školy mají vysokou úroveň a záleží jim na kvalitě poskytovaného vzdělání, což vysvětluje prorektor pro studium vysoké školy Ladislav Mrklas, který dodal, že v CEVRO institutu se dbá pečlivě na všechny aspekty vysokoškolského vzdělání, na studenty jsou kladeny vysoké nároky a že se dobře uplatňují na trhu práce nejen v ČR, ale i ve světě.

Obdobný obsah, vč. fotografií je obsahem i přílohy č. 5, která byla provedena k důkazu, a to článek online v parlamentnilisty.cz ze dne 18. 6. 2015 s titulkem: Soukromá vysoká škola se jménem Komenského pod palbou. Takto se k věci postavil známý institut.“ V tomto článku je mimo jiné uvedeno, že za touto akcí, tedy mobilní reklamou, stojí CEVRO institut, který se vyjádřil tak, že Univerzita Jana Amose Komenského vrhá obecně špatný pohled na soukromé vysoké školství, že karikuje žalobce obraz učitele národů, jehož jméno si dal do názvu a dále i v tomto článku vyzdvižuje žalovaný svojí školu. Např. říká: na své studenty máme čas, známe je, v naší škole se titul koupit nedá, vzdělání prodáváme, ale úroveň nabízené kvality je pro nás zásadní, což je uvedeno jako prohlášení VŠ CEVRO institut.

Z listiny označené jako příloha 7 (odpověď na dopis ze dne 24. 6. 2015 ve věci CEVRO institut OPSVS Univerzita Jana Amose Komenského Praha s. r. o. ze dne 7. 6. 2015) soud zjistil, že v tomto dopise mimo jiné právní zástupce žalovaného uvádí: „Můj klient

veškerá Vaše obvinění striktně odmítá a je přesvědčen o tom, že jednal naprosto v souladu se zákonnou úpravou a nedopustil se žádného soukromoprávního deliktu nebo dokonce trestního činu. Klient se na tento problém pouze snažil prostřednictvím happeningu upozornit a konstatoval pouze současný stav zjištěný dozorovou akreditační komisí, vč. jejího podnětu k odnětí státního souhlasu Vašemu klientovi, jelikož takové jednání našeho klienta plošně vrhá obecně špatný pohled na soukromé vysoké školství v ČR ...“

Žalobce ve sporu nepopíral, že akreditační komise se několikrát zabývala problematikou Univerzity Jana Amose Komenského Praha s. r. o., soud provedl důkaz zápisy akreditační komise, které předložil žalovaný, nicméně ve vztahu k jednání žalovaného soud nepovažuje tyto listiny za podstatné z toho úhlu, že by nějak změnilы výsledek tohoto sporu.

Dále pak soud provedl důkaz listinou, kterou předložil žalovaný při jednání, a to dopisem náměstka ministryně školství, mládeže a tělovýchovy ze dne 24. 11. 2015, ze kterého zjistil, že Ministerstvo školství, mládeže a tělovýchovy neshledalo důvody pro zahájení správního řízení.

Podle ust. § 132 o. s. ř. hodnotil soud provedené důkazy každý jednotlivé a všechny ve své vzájemné souvislosti a dospěl k těmto závěrům skutkovým a právním:

Podle ust. § 2976 zák. č. 89/2012 Sb. (dále jen obč. zák.) nekalou soutěží je jednání v hospodářské soutěži, které je v rozporu s dobrými mravy soutěže a je způsobilé přivodit újmu jiným soutěžitelům nebo spotřebitelům. Nekalá soutěž se zakazuje. Nekalou soutěží podle odstavce 1 je zejména: a) klamavá reklama, b) klamavé označování zboží a služeb, c) vyvolávání nebezpečí záměny, d) parazitování na pověsti podniku, výrobků či služeb jiného soutěžitele, e) podplácení, f) zlehčování, g) srovnávací reklama, h) porušování obchodního tajemství, i) dotěrné obtěžování, j) ohrožování zdraví a životního prostředí.

Podle ust. § 2977 odst. 1, 2 obč. zák. klamavá reklama je taková reklama, která souvisí s podnikáním nebo povoláním, sleduje podpořit odbyt movitých nebo nemovitých věcí nebo poskytování služeb, včetně práv a povinností, klame nebo je způsobilá klamat podáním nebo jakýmkoli jiným způsobem osoby, jimž je určena nebo k nimž dospěje, a tím i zřejmě způsobilá ovlivnit hospodářské chování takových osob. Při posuzování, zda je reklama klamavá, se přihlédne ke všem jejím výrazným znakům. Zvláště se přihlédne k údajům, které reklama obsahuje ohledně a) dostupnosti, povahy, provedení, složení, výrobního postupu, data výroby nebo poskytnutí, způsobilosti k určenému účelu, použitelnosti, množství, zeměpisného či obchodního původu, jakož i podrobnějšího vytčení a dalších znaků zboží nebo služeb včetně předpokládaných výsledků použití nebo výsledků a podstatných znaků provedených zkoušek či prověrek, b) ceny nebo způsobu jejího určení, c) podmínek, za nichž se zboží dodává nebo služba poskytuje, a d) povahy, vlastností a práv zadavatele reklamy, jako jsou zejména jeho totožnost, majetek, odborná způsobilost, jeho práva duševního vlastnictví nebo jeho vyznamenání a pocty.

Podle ust. § 2980 odst. 1, 2 obč. zák. srovnávací reklama přímo nebo nepřímou označuje jiného soutěžitele nebo jeho zboží či službu. Srovnávací reklama je přípustná, pokud se srovnání týče, a) není-li klamavá, b) srovnává-li jen zboží a službu uspokojující stejnou potřebu nebo určené ke stejnému účelu, c) srovnává-li objektivně jednu nebo více podstatných, důležitých, ověřitelných a příznačných vlastností zboží nebo služeb včetně ceny, d) srovnává-li zboží s označením původu pouze se zbožím stejného označení, e) nezlehčuje-li soutěžitele, jeho postavení, jeho činnost nebo její výsledky nebo jejich označení ani z nich nekalým způsobem

netěží, a f) nenabízí-li zboží nebo službu jako napodobení či reprodukci zboží nebo služby označovaných ochrannou známkou soutěžitele nebo jeho názvem.

Podle ust. § 2984 odst. 1, 2 obč. zák. zlehčováním je jednání, jímž soutěžitel uvede nebo rozšiřuje o poměrech, výkonech nebo výrobku jiného soutěžitele nepravdivý údaj způsobilý tomuto soutěžiteli přivodit újmu. Zlehčováním je i uvedení a rozšiřování pravdivého údaje o poměrech, výkonech nebo výrobku jiného soutěžitele, pokud jsou způsobilý tomuto soutěžiteli přivodit újmu. Nekalou soutěží však není, byl-li soutěžitel k takovému jednání okolnostmi donucen (oprávněná obrana).

I když to žalovaný neučinil nesporným, z provedeného dokazování lze mít postavené najisto, že žalovaný dne 17. 6. 2015, při příležitosti dne otevřených dveří, který organizoval žalobce ze svých prostředků a ke své vlastní propagaci, umístil před budovu školy žalobce mobilní reklamní plochu s texty: „Den otevřených dveří na škole, kterou chtějí zavřít? Dobrý vtíp“, doplněný o karikaturu Jana Amose Komenského a současně text s logem žalovaného se sdělením: „Studujte raději CEVRO institut! U nás úroveň vzdělání bereme vážně“. Následně se k tomuto svému jednání žalovaný i přihlásil ve sdělovacích prostředcích a v reakci na předžalobní výzvu, jak konstatováno shora.

Soud proto dospěl k závěru, že žalovaný, jako přímý konkurent žalobce, se dopouštěl jednání, které je v rozporu s dobrými mravy soutěže a je způsobilý přivodit újmu jiným soutěžitelům nebo spotřebitelům. Jsou tedy kumulativně naplněny všechny znaky generální klauzule nekalé soutěže a nepochybně svým jednáním zasáhl žalovaný i do osobnostních práv žalobce jakožto právnické osoby, byť žalobce spíše ve své žalobě akcentoval nekalosoutěžní aspekt celého jednání žalovaného. Žalovaný se svým jednáním dopustil i skutkových podstat klamavé reklamy (sledoval svým jednáním podpoření odbytu svých služeb, reklama byla způsobilá klamat osoby, jimž byla určena, nebo k nimž dospěla a byla způsobilá ovlivnit hospodářské chování takových osob), srovnávací reklamy nepřijatelným způsobem, když zároveň zlehčoval soutěžitele a jeho činnost. V této souvislosti soud zdůrazňuje, a to v návaznosti na konstantní judikaturu, že nekalosoutěžní chování žalovaného nelze v žádném případě omlouvat tvrzenými problémy na straně žalobce, neboť je absolutně nepřijatelné budovat svou soutěžní pozici na trhu tím, že očerňují svého přímého konkurenta, a to i za situace, že sdělení mohou mít pravdivý základ.

Ze shora uvedených důvodů proto soud žalobě vyhověl, když má zároveň za to, že v tomto případě je vhodné, aby bylo žalobci přiznáno nejen zadostiučinění formou omluvy, ale i zadostiučinění v peněžité formě. To proto, že útok žalovaného proti žalobci byl promyšlený, nepochybně dopředu pečlivě připravený tak, aby dobře a efektivně (ve prospěch žalovaného a pro jeho zviditelnění) zasáhl svůj cíl. Žalovaný nekalým způsobem zneužil reklamní a propagační akci žalobce ve svůj prospěch. Žalovaný nemůže své jednání omlouvat „očistou soukromého školství“, jak se snaží soudu i veřejnosti předstírat, stejně tak je dětinské dodatečně označovat takovouto nekalou praktiku jako happening. (*Wikipedie: „Happening je výraz se širší škálou významů. Může označovat mítink, příležitostné mimořádné shromáždění, ale některé slovníky uvádějí jako základní nebo dokonce jediný význam používání netradičních uměleckých forem a prvků (například divadelních, výtvarných nebo hudebních) se záměrem šokovat nebo provokovat diváky a vtahovat je do akce. Databáze současného umění Artlist definuje happening jako „způsob uměleckého výrazu, který se formuje náhodným rozvíjením děje formou inscenované události za účasti umělce i diváků – účastníků happeningu“ a cituje definici Allana Kaprowa, původce termínu, který happening definoval jako „soubor událostí předváděných nebo vnímaných po určitou dobu a na více místech...“*).

Žalovaný ještě přiživil efekt svého počínání vyjádřeními ve sdělovacích prostředcích, což mělo nepochybně více než lokální dosah na potencionální uchazeče o vysokoškolské studium.

Pokud jde o požadovanou omluvu, soud považoval za nadbytečné, aby jí žalovaný zveřejňoval i v týdeníku Týden, neboť je důležité, aby se tato omluva dostala do dispozice žalobce a zároveň se objevila i na webových stránkách samotného žalovaného. Pokud žalovaný považoval lhůtu vyvěšení omluvy za příliš dlouhou, soud tento jeho názor nesdílí.

Pokud jde o požadovanou satisfakci za nemajetkovou újmu v penězích, soud považuje v souladu s již dříve shora uvedeným částku 300.000,- Kč za přiměřenou. Zaplacení této částky není pro žalovaného likvidační, ale zároveň je již natolik citelné, aby žalovaný do budoucna své postupy ve vztahu ke konkurenci zmínil. Žalobce dobře zdůvodnil, proč považuje právě částku 300.000,- Kč za přiměřenou ve vztahu k nemateriální újmě, kterou v důsledku jednání žalovaného nepochybně mohl utrpět. V této souvislosti soud konstatuje, že žalobce nepožaduje náhradu škody, proto spekulace žalovaného ve vztahu k požadovanému zadostiučinění v penězích a jeho přiměřenosti nejsou na místě. Jde vždy o určitou úvahu, která musí být nějakým způsobem podložena reálnými fakty. Soud v souladu s tvrzením žalobce zvážil, že jestliže školné na jeden školní rok činí 50 000,- Kč a 1 student setrvá na škole cca 6 let (o 1 rok si studium prodlouží), pak takovýto 1 průměrný student, o kterého v důsledku kampaně žalovaného pravděpodobně žalobce přišel, zaplatí do pokladny školy právě částku 300.000,- Kč. Stejně tak mohl žalobce přijít o 2 studenty, kteří by vystudovali pouze bakalářský program v řádném termínu apod. Nicméně v důsledku nekalé kampaně žalovaného jistě žalobce o nějaké uchazeče o studium přišel a naopak žalovaný nějaké studenty získal, proto se soudu požadovaná částka 300.000,- Kč nejeví jako přemrštěná, ale zcela přiměřená. Soud však nepovažuje za důvodné požadovat ještě úrok z prodlení z této částky, a proto v této části žalobu zamítl.

Soud přiznal žalobci i náhradu jím účelně vynaložených nákladů (výrok V.), a to v souladu s ustanovením § 142 odst. 3 o.s.ř., podle něhož tomu účastníku, který měl ve věci úspěch jen částečný, soud přizná plnou náhradu nákladů potřebných k účelnému uplatňování nebo bránění práva proti účastníku, který ve věci úspěch neměl, měl-li neúspěch v poměrně nepatrné části nebo záviselo-li rozhodnutí o výši plnění na znaleckém posudku nebo na úvaze soudu. Protože do základu věci byl žalobce úspěšný zcela, přiznal mu soud plnou náhradu nákladů řízení. Soud zohlednil, že ke dni 7. 5. 2013 byla nálezem Ústavního soudu ze dne 17. 4. 2013, sp. zn. Pl. ÚS 25/12, zrušena vyhláška č. 484/2000 Sb. o paušálních sazbách výše odměny za zastupování advokátem a odměnu za zastupování lze určit ve smyslu ust. § 151 odst. 2, věta za středníkem, o. s. ř. podle ustanovení zvláštního předpisu o mimosmluvní odměně, tj. podle vyhlášky č. 177/1996 Sb. o odměnách advokátů a náhradách advokátů za poskytování právních služeb (advokátního tarifu).

Žalobci byla přiznána odměna za tyto úkony právní služby v souladu s ust. § 11 odst. 1 vyhl. 177/1996 Sb.

Převzetí a příprava zastoupení

Žaloba

Vyjádření

Účast na jednání dne 26. 10. 2016

Při stanovení odměny vycházel soud z tarifní hodnoty 300.000,- Kč podle ust. § 7 bod 6. vyhl. č. 177/1996 Sb. Odměna za jeden úkon právní služby takto vypočtená činí 9.500,- Kč.

Náklady řízení dále sestávají ze 4 režijních paušálů po 300,- Kč a soudního poplatku za žalobu ve výši 15.000,- Kč. Podle ust. § 137 odst. 3 o.s.ř. pak přísluší advokátovi 21% DPH z odměny za právní zastoupení (8.232,- Kč), když právní zástupce žalobce osvědčil skutečnost, že je plátcem DPH. Celkové náklady řízení s vyčíslením DPH tak činí 62.432,- Kč.

P o u č e n í: Proti tomuto rozsudku **l z e** podat odvolání do 15 dnů ode dne jeho doručení k Vrchnímu soudu v Praze prostřednictvím soudu zdejšího. Nesplní-li povinný, co mu ukládá vykonatelné soudní rozhodnutí, může se oprávněný domoci jeho splnění návrhem na výkon rozhodnutí.

V Praze dne 26. října 2016

JUDr. Irena Karpíšková, v.r.
předsedkyně senátu

Za správnost:
Dagmar Lasková